

ววงวรรณคดี

บัญชีเรื่อง

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทั้งสองพระองค์	
... .. โดยพระบรมราชานุญาตพิเศษ หน้าพิเศษ	
ถวายพระพร คณะววงวรรณคดี	๑
บทประพันธ์จากพวงดอกไม้ที่พระบรมศพ	๒
สถานที่ประหารชีวิต สมเด็จพระนเรศวรมหาราช	๕
ตามแต่เจ้าประพาสยุโรป	
... .. พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระดมมตอมรพันธุ์	๖
ข่าวจากโศกาน	๓๓
หลักหกประการ คนเดิม	๓๗
สหภาพมะลายูและสิงคโปร์	๓๘
อุดมคติของมหาตมาคานธี เรื่องอะไร	๒๕
เปเชณันท์ ผู้รัก ผดุงวิน	๒๘
OLD FOLKS AT HOME จ. น. ยุธยา	๓๓
นางฟ้า หิญา ชรินทร์	๓๓
น่านเจ้ากับนามเวียด เจ้า ดิศเรทิน	๓๕
ในวงวรรณคดี	๓๗

การคัดลอกเรื่องจาก 'ววงวรรณคดี' พึงได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

มิถุนายน ๒๔๙๑

ราคา ๓ บาท

๒๙
๑.๖๔

== วงวรรณคดี เล่ม ๒๙ ==

วงวรรณคดีเป็นหนังสือรายเดือน ออกทุกวันที่ ๑ ของเดือน

นางสาวรุจินทร์ ผลขวัญ เจ้าของ และ ผู้จัดการ

หม่อมหลวงหญิง จินตนา นพวงศ์ บรรณาธิการ

สำนักงานตั้งอยู่ร้าน "ไชยณรงค์" ๗๗/๑ ถนนราชดำเนินกลาง มุมอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย
ติดต่อทางจดหมายและบอกรับที่แผนกอำนวยการ ๑๗๗ ซอยพญานาค ถนนเพชรบุรี พระนคร

ราคาเล่มละ ๓ บาท

บอกรับครึ่งปี ๑๖ บาท เต็มปี ๓๐ บาท ค่าส่งคิดเพิ่มตามอัตราไปรษณีย์

ต้องการรับ หรือซื้อปลีก ติดต่อที่ ๑๗๗ ซอยพญานาค ถนนเพชรบุรี พระนคร.

"วงวรรณคดี" พร้อมที่จะให้ความสะดวกแก่ท่านผู้สนใจเล่มขอ

ไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่ - เหนือ ช้วนหงษ์

เปิดงานแผนกถ่ายรูป ซึ่งถนัดมือมานานปี

ส่งฟรีส่งของท่าน

สี. อ. บ. ย. ย.

ที่ ไชยณรงค์ แผนกถ่ายรูป

งานดี • รวดเร็ว • ราคาถูก

ไชยณรงค์ แผนกถ่ายรูป สีแยกอนุสาวรีย์ ประชาธิปไตย ราชดำเนิน

พิมพ์ที่โรงพิมพ์พระจันทร์ พระนคร นายสนั่น บุญศิริพันธ์ เจ้าของ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา ๘/๖/๕๐

โดยพระบรมราชานุญาตพิเศษเฉพาะ วงวรรณคดี
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทั้งสองพระองค์

ถวายพระพร

ธำรงนมเคียรบชบนาท	บังคมภูวนาถยังใหญ่
โอรสผู้ชนบรยายถวายชัย	ก็องค์ทวยกรุงไทยกระเทือน
ข้าพระภูมีพลอดคุดยเดช	ปกเกล้ากรุงสยามงามเหมือน
ฉัตรแก้วร่มเกล้าราวดือน	ดอยเดือนโสมฟ้าถ้ำมัย
บดินทาวระภูวนาถ	เฉลิมราชย์ดล้ามศักดิ์
ที่เกษมภูนาอาคม	ชื่นชมดมดอกพุดกปดง
ทวยราชภูวนธำมัญชานวัช	เดวงศัพทชนชงกลดรวง
ถวายพรท้าวไทในทรวง	โรจน์รุ่งด้วยรักภักดี
ขอพระทูลกระหม่อมจอมดัยาม	ผู้งามเงื่อนเทพสุริยศรี
ชันษาย่านอัยร้อยปี	ครองไทยชรรณนามไกล
ฉดววรรณพรรณรายหมายเหมือน	ดวงเดือนกลางกลดดัดได้
ด้วยสุททุกขร้างห่างภัย	บรรล้วยเห็จาราชธิปไตย
พระพลท้าวหัวหาญ	ดีทราชนิไพบานเปริยบัล
โลกขามเคียมคมขมข	ตราตรพระเกียรติกระเดื่องดิน
ครองชาติครองราชย์ดีโลก	นำไทยทุกขไค้กลดตายดิน
น้ำใจไทยทวชรรณิน	ให้ถวิลเทอดไทยไชโย

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ ฯ

ข้าพระพุทธเจ้า คณะหนังสือพิมพ์ วารสารคดี

ส. ณ ออยุธยา ประพันธ์

บทประพันธ์ คัดจากพวงดอกไม้ ถวายสักการะ
พระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล

อัญมณราชสดุดี

ข้าองค์บรมนาถเจ้า	จุมพล ดัษยามชัย
อานันทมหิดล	เด่นดาว
พระยอดสักการะชน	ชุ่มชื่น กมลเส
พระค่อนแสงสุวรรณค้ำ	หนึ่งจ้องไหม้ใจหนึ่ง
ไทยพึงทดท้อทดได้	บารมี ปกนอ
พอจักษุใจปรีดี	ปลาดายแปด
ต้องถูกทุกขณมทว	ทบออก
หัวตึงเพลิงไหม้แต่	ถวกร้อนราวพวง
ขอคงอธิษฐานน้อม	น้ำบุญ เบิกเส
ถวายเพื่องนงพระคุณ	คำเข้า
ขอด้วยสุขสมบุญ	เนาเนบ นิพพานนอ
มากทพยสมบัตเจ้า	เขตต์ห้วงแห่งสุวรรณ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ ฯ

ข้าพระพุทธเจ้า

สาบปัญญา สมาคม

แด่องค์ปิยะราชเจ้า	จอมไทย
พระสวรวรคตไป	ท่างแถว
ชาวพระมาในไทย	กำสรด
ขอพระวิญญานแผ้ว	ผ่องพันดเกษม

ชาวพระมาในพระนคร

เมื่อพระองค์คู่ฟ้าดลบัลโลก	ใจของข้าฯ สุดโศกเหลือแสน
หากชีวิตข้าฯ นมิดาเม้น	จะตายแทนเพื่อพระองค์ทรงชีพคน
นักชนมากราใดจิตต์ใจแห่ง	อ่อนกำลังอ่อนแรงสุดจะฝืน
ต้องวิโยคครวญคร่ำกาดำดิน	โศกส่อนคลอคล่องนงนาคา
เพียงหกเดือนได้ชมบรมนาถ	ยังจงรักยุคลบาทเป็นหนักหนา
ไม่มีสิ่งใดจะพรรณนา	ให้เหมือนอย่างใจข้าฯ ที่ภักดี
ขอถวายบุปผามาลัย	แต่ทรงชัยคู่ฟ้าราชวี
ขอพระองค์ผู้ทรงความดี	จงเสด็จสู่ที่พมานทอง
	ข้าพระพุทธเจ้า อ.ส.อ.

โอ้พระมิ่งมกุฏอุษพงศ์	ธีราชธารง
ดิริรัฐธิดามาศยาม	
ยามเสด็จตัวใดก็ตาม	ยังนิวัติเคียงราม
ปกเกล้าเหล่าข้าพลไทย	
พระเสด็จคราวดับไถ่	ทงทวยนาครคราใด
ทำไฉนจะได้ดับเห็น	

สิริยสันแสงส่องยามเย็น ยังดาดแสงเด่น
 เมื่อรุ่งให้โลกเรืองรอง นิกรราชฐ์ขุนช้าง
 พระเดชดับแก้วไฉฉ่อง คุจแสงจันทร์
 เนืองนองกำสรดครวญหา คุจแสงจันทร์
 บารมีเย็นเกล้าปวงประชา ชนปทาภิประทม
 ดั่งหล้าพาโลกนรมย์ เกรียมกรมไพร่ฟ้าข้าเฒ
 นบวันไถดบาทบรม ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ ฯ
 เกรียมกรมไพร่ฟ้าข้าเฒ ข้าพระพุทธเจ้า

ร.ร. สายปัญญา

๒๖ มิถุนายน ๒๔๘๘

สถานที่ประหารชีวิตในกรุงเทพฯ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ

จากบันทึกฉบับสมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ประทานหม่อมราชวงศ์ สุนนชาติ สวัสดิ์กุล

บันทึกฉบับนี้มีเรื่องสั้นๆ รวมประมาณ ๕๐ เรื่อง เรื่อง "สถานที่ประหารชีวิตในกรุงเทพฯ" เป็นเรื่องหนึ่งที่มีอยู่ในบันทึกนี้ เหตุที่จะเกิดบันทึกฉบับนี้ก็เพราะหลังจากเสด็จกลับจากบึง ประทานโอกาสให้หม่อมราชวงศ์ สุนนชาติ สวัสดิ์กุล เข้าเฝ้าซักถามปัญหาเกี่ยวกับโบราณคดีและวรรณคดีของไทย ณ วังวรดิศ ในระหว่างเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๘.๐๐ นาฬิกาทุกวัน ปัญหาส่วนมากทรงตอบทันทีทันควัน บันทึกไว้แล้วอ่านถวายในวันรุ่งขึ้น เป็นเรื่องที่น่าสนใจอ่านทั้งสิ้น - บรรณาธิการ

ปัญหา สถานที่ประหารชีวิตนักโทษในกรุงเทพฯ นั้น ก่อนที่จะใช้บางขวางเป็นสถานที่ประหาร เคยใช้ที่ไหนมาก่อนบ้าง?

ตอบ การประหารชีวิตนั้นเดิมแต่ครั้งสร้างกรุง ต.เหมือนจะเป็นที่วัดลำเพงค์ วัดวัดปทุมคงคา ชื่อนี้หลงเหลืออยู่ บาดหลวงไปสร้างวัดท่าทางเคี่ยมช้อยเฮง เรียกว่า คัดवार (Calvary) หรือที่เรียกกันว่าวัดกะทะหว้า ความจริงคัดวาร แปลว่าทาทเอาพระเยซูไปตรึงไม้กางเขน

ต่อจากวัดลำเพงค์ย้ายไปประหารที่วัดมกกระสัน แล้วย้ายมาทางหลังวัดเทพศิรินทร์ ทางวัดโคก แต่ต่อมาย้ายกลับไปวัดมกกระสันอีก ที่วัดโคกนั้นเคยมีน้ำไปตุงที่วัดลำเพงค์นั้นถ้าเขาเจ้านายจะพาคนมาลงในภายหลังเช่นหม่อมไกรสร จะเป็นด้วยเหตุไรหาปรากฏไม่ที่วัดลำเพงค์นั้นเป็นที่น่าสนใจ เพราะแต่ก่อนงานพระบรมศพ พระบรมอัฐิเก็บแล้ว ก่อนที่จะใช้พระอังคารฝังกันนั้น เชิญลงเรือขบวนเรือศรัทธาแท่นกลองชนะเค็มที่ไปถึงวัดลำเพงค์ แล้วก็เอาพระอังคารลงลอยที่นั่นและถ้าข้างเผือกคายก็เช่นเดียวกัน เขาเอาผ้าขาวห่อข้างคางมีเรือดงเรือกันแห่ลากเอาไปถ่วงที่วัดลำเพงค์เหมือนกัน

ตามเลติจประพาสยุโรป พ.ศ. ๒๔๔๐

จากบันทึกประจำวัน ของ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระสมมตอมรพันธุ์

[หม่อมราชวงศ์ สุนนชาติ สวัสดิ์กุล ได้เอื้อเฟื้อต่อ “วงวรรณคดี” โดยยกบันทึกประจำวัน
ของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระสมมตอมรพันธุ์ ต้นสกุลของเธอส่งมาให้ บันทึกนี้เป็นความรู้เกี่ยวกับ
พระราชประวัติของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชนิพนธ์ นครประวัติ อัครประวัติ
ของพระองค์ท่าน ความประวัติ สิกขากรรมวิธีและปณิธานะ รวบรวมไว้ ๒๓ เล่ม ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๒๖ ถึง
พ.ศ. ๒๔๔๙ เป็นเรื่องสำคัญที่นำอ่านอย่างยิ่ง — บรรณาธิการ]

เยนิวา — ตูริน — เชนัว — โรม

๒๔ พฤษภาคม ๑๘๙๗

เข้าไปดูของเล่น กลางวันไปเดินตามเคย วันนี้อากาศดีลมพัดนำและ คำ
ดินเหนียวพระราชทานเปรีดีเตนส์

๒๕ พฤษภาคม ๑๘๙๗

เข้าวันหนึ่งตั้งเมืองเบิน ออกแต่ ๒ โมงเช้าทางรถไฟ กลับยามเช้า เรา
ไม่ได้ไป ตอนกลางวันไปกินกลางวัน แล้วไปดูที่ดูน้ำใช้แรงน้ำ แลไปดูเครื่องทำ
ไฟฟ้าใช้แรงน้ำเหมือนกัน ทนทางไปก็เครื่องไฟฟ้าไถดมาก ออกนอกเมืองมีไร่อุ่น
เห็นฝูงวัวควายไต่ดด้วยม้า กลับมากำ ไปดินเหนียว และอยู่จนแดดจกดับจึงกลับมากำ

๒๖ พฤษภาคม ๑๘๙๗

คืนเกือบเที่ยงไปเดินแล้วไปตามเลติจเขาต์เดฟว์ กลับมากำ ไปดินเหนียว กลับ
มากำ ขนเขาต์เดฟว์ Salève วันนั้นขนรกรางไฟฟ้า

๒๗ พฤษภาคม ๑๙๕๓

เจียงกตวณเพรติเคนต์เมืองเบิน เราขอตัวแต่ไม่ได้ไปข้างไหน

๒๘ พฤษภาคม ๑๙๕๓

วันแต่ดัจเมืองอะไรจำชื่อไม่ได้ ค้างคนหนึ่ง เราไม่ได้ไป ทำงานยังคำไม่ได้ไปไหน ชั่วแต่ไปดินเนอคำเท่านั้น เมืองที่แต่ดัจชื่ออินดากัน Intelaken

๒๙ พฤษภาคม ๑๙๕๓

วันนั้นคนแต่ดักทำงานอยู่จนบ่าย หมอว่าหน้าซัด อยู่กับที่จะเจ็บ พาไปเที่ยวเดินซอของ และถ่ายรูป ถูกเข้าไปมาก เย็นไปรับแต่ดัจจตเคชั่น แล้วคืนเนอกลับมาบ้านทำงานอีก

๓๐ พฤษภาคม ๑๙๕๓

คืนสายโหมง แต่งตัวกินกาแฟ และโคโรโคเร ประเดยวักถึงเวลาไปด้นซัดแล้วทำอโรบญี่ต่าง ๆ จนเกือบตี ๖ กลับมาอาบน้ำ ซ้ำเต็มทักกว่าจะได้อาบ แล้วก็แต่งตัวไปดินเนอ แล้วดูละครกตบคัก แดมาทำบุญชั้ตรวจเงินตามเคย ดกรเจ้านายเด่นถวาย

๓๑ พฤษภาคม ๑๙๕๓

วันนั้นกาหต จัคของแต่จ่ายเงินเอาด่าไม่ได้ อุ่นยังคำ

๑ มิถุนายน ๑๙๕๓

คนซัดเกอกมาปลุกแต่ตี ๑๑ ครั้ง เดยคนจัคของ เวลาเกือบ ๒ โมงไปที่วัดดา แล้วตามแต่ดัจไปด่งเคชั่น เพรติเคนต์ไปด่งแต่ดัจ ออกรถ ๒ โมง ๒๐ มาจากตักิดเข้าแดนฝรังเคส์ ต้องข้างทางเบินเขาและเลียบดำน้าหลายแห่ง น้ำไหลแรง

อย่างเทกระบอบก ดอดถากทำลายแห่ง ถึงโมเคนเส่วยกตางวันทสี่เคซัน แด่วดิน
 ต่อมา เขาถา ๔๐ นาที (มองคี่น) แด่ดอดถาก ถึงคี่น ๕ โมง ๔๕ ทรงเต็ม
 ยศ เราแต่งเยยรบบเขียนทอง มาลาอย่างไทย ตูค้อฟเพนัวแะตูก้อฟอาอองเตอ
 แด่เคานค้อฟคี่นมารับเด็จ ทรงรถไปจ้ง ทรงพบมารดาตูกแะเมียแะญาติ
 วงศ์ แด่วเรากลับมาโฮเต็ดยุโรปซึ่งเบ้นทพก ในหลวงประทบทวง ๒ ทุ่มคร้ง
 ดินเนอเต็มยศ เลิก ๕ ทุ่มเศษ กลับมาค่างที่โฮเต็ดยุโรป กัปเพอบว่าวอยู่ข้างได้ว่า
 อากวรแข็งแรง เบ้นประโยชน์มาก ถ้าไม่ได้มันเห็นจะเต็มทน จันพระราชทาน
 ตรางกรวดค้อฟอาอองเตอ

๒ มิถุนายน ๑๙๕๗

เข้าไปเยี่ยมครอบครัวของพ่อฮอดเดอ และหลานคอปฟูริน ไม่พบทั้งการต
และไปเยี่ยมเจ้าฮอดน แม่ม่ายอะไรอีกคนหนึ่งจัดห้องงามนัก และกินถางวนที่
วงศ์คอปฟูเรนัว แล้วดูของมือเข้ยมที่ในวัง เป็นเครื่องอาวช และรูปม้า รูปทหาร
รูปเกราะ ของโบราณหน้าตุมมาก และชนรตดัดคิมแตรมเวไปชนเขา เมืองตนเขา
เอารตดัดคิมออกชนด้วยหมุ่นเข้กถวด เป็นวชอกอย่างหนึ่งชอบกตมาก ชนไปถึง
ยอดมัวดใหญ่ชื่อ ตเปอคะ Soperga มีตผงคัพเจ้าแผ่นดินและเจ้านายงามมากนัก
และชนะไถถึงยอดโบสถ์ กลับมาแต่งเต็มยศ ไปดาเจ้าแม่ตคอปฟูเรนัว แล้วมา
ตเคชัน มีทหารรายตองข้างทางคตอด ประทับตงเดี่ยวไว้อาตย ๒ ทุ่มรอกอก
ดินเหนือในรต ค้างในรต ผ่านเมืองเขนัว เห็นทะเล ตอดตามาก ห้องในรตตมาย

๓ มิถุนายน ๑๙๕๓

เข้า ๓ โมงครึ่งถึงกรุงโรม แต่งเค็มยัค เราแต่งไทยอย่างทุกริน พระเจ้า
อุมเบ็คและปรีนังเบเปิดเค็มยัคมากอยทัดเค็มยัค มัทหารบรลล้า ทรงรถไปวงควรรณะเด

มิถุนายน ๒๔๕๑

๕

Quirinale เป็นที่ประทับ ทนทรวงพบกวัน แลวงกิ่งอุ้มเบิดน้ำเสด็จมาตั้งที่ประทับ เวลาบ่ายเราไปเที่ยวเดินชอชของ ค่ำดินเนอเต็มยศ เราได้คราอานาซิเอตา

๔ มิถุนายน ๑๘๕๑

เข้าทำงานเที่ยงวัน ๓ โมงเต็มยศไปเรื่องเฝ้าไปป มิวสิคและมโหรีพิสดาร แลวงกิ่งอุ้มมาโฮเต็ต คาคินัดมาเฝ้าตอบ พระราชทานจุลจอมเกล้า กัดบดินเนอ อีวนิงเครตติคตรา

๕ มิถุนายน ๑๘๕๑

เข้าไม่ได้ไปไหน กินกลางวันตามเคย บ่าย ๒ โมงไปดูมิวเซียมของไปป ที่วังเวทิกัน ต้องไปทำพิธี แวะโฮเต็ตอย่างวันก่อน ที่วังดูภายนอกรุงรัง ภายในเยี่ยมที่สุด ของมิวเซียมพนักจะพรรณนา รูปคดีเป็นมาก และมีคัมภีร์มัทมา แต่ชียปติ แลวงกิ่งอุ้มเซนคิบเคอ สู้สำมาก เหนื่อยเต็มที แวะโฮเต็ตเป็นพิธีอีก กัดบมา ๒ ทุ่มดินเนอ แลวงกิ่งมาเจียงอีกทางหนึ่ง ดินเนอแลวงกิ่งเซปชัน เด็กตก อ่อนใจ

๖ มิถุนายน ๑๘๕๑

เข้า ๒ โมงวิจวทหารเต็มยศ กิ่งอุ้มเบิด เจ้าเนเบิด แลวงกิ่งสวดดี องค์ จิระชี่ม้า พระยาเดโช พระอินทรเดช หลวงคัลยทชกชี่ม้า พวกเขาเป็นอันมาก ในหลวงทรงรถกับกวัน เราไปกับเจ้าหญิงเนเบิด วิจววิจ ทหารไปยืนอยู่สนาม แลวงกิ่งนำหน้า แลวงกิ่งตาม แลวงกิ่งพระที่นั่ง รถเราตามค้อ เดินผ่านหน้าทหาร กัดบไปกัดบมาทั่วทั้ง ๕ แถว แลวงกิ่งต้องรับคำนับที่ขงเป็นสำคัญ ต้องคำนับเสมอ เวลาถึงผ่านต้องยิบบนรถ ผ่านแลวงกิ่งแล้วมากอยทกวางแห่งหนึ่ง ค่ายล็กก ทหาร เดินผ่านหมดแล้ว ราย ๒ ข้างทาง ม้ากิงแลวงกิ่งพระที่นั่งเดินมาทวงทหารจนถึงวง

แล้วไปตักน้ำให้พระที่หอพระในวัง ๕ โมงครึ่งถึงกลางวัน แล้วไม่ได้ไปไหน
 อดนอนเหนื่อย ทุ่ม ๓ คืนเนอ แล้วไปตักดอกไม้ไฟ กลับราว ๕ ทุ่ม ดอกไม้ไฟ
 ด้ดำ พันที่จะพรรณนา

๗ มิถุนายน ๑๘๕๗

ตอนเช้าทำอะไรโคโรโคเร และเขียนพระราชหัตถ์ ตอนเที่ยงกินกลางวัน
 แต่งพรอกโกตแล้วโรเรจนบ่ายโมงครึ่งกว่า จึงเริ่มที่จะไปทูลลา ถิ่นตั้งเสด็จที่รถ
 ถึงไปส่งตเคชั่น ไม่มีทหารรายทาง ออกรถบ่าย ๒ โมง ทางรก ๆ มีทุ่งข้างคัน
 ข้างปลายเป็นเขา ลอดถ้ำก็มาก ถึงฟลอเรนซ์เกือบ ๒ ทุ่ม ประทับแกรนด์โฮเต็ล
 รอยัลเคอดาเปรี วันนั้นได้ตราไปปไปอัสที่ ๘ ของไปปส่งมาให้

แสนงอน

แสนเอ๋ยแสนงอน
 เพียงหอมปากหอมคอพอทำเนา
 อันอารมณ์เหล่านี้บุรุษย่อมหงุดหงิด
 อารมณ์เลือดเดือดพล่านว่ามารยา

ทำคออ่อนสะบัดสะปั้งงามจริงเจ้า
 ถ้ามักเข้าคงจะชวนให้กวนดา
 คราวรักคิดพิสมัยงอนไม่ว่า
 จะเสียท่าระทมกายอาบเขาเอย.

“สุวิน”

ข่าวจากโลซาน

องค์

(ผู้สื่อข่าวพิเศษของวงวรรณคดี ประจำสวิตเซอร์แลนด์)

ข่าวจากโลซานในวงวรรณคดีเล่มนี้ ออกจะเป็นข่าวที่ดำไปสักหน่อยแต่อย่างไรก็ดี เชื่อว่าท่านผู้อ่านทั้งหลายคงอยากทราบอยู่บ้าง เพราะเป็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับต้นกำเนิดของเรา ในระยะเดือนเมษายนปีนี้ โลซานได้ต้อนรับคณะกรรมการสอบสวนกรณีสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศ ซึ่งสวรรคตมาแล้วได้ ๒ ปีบริบูรณ์ในเดือนมิถุนายนนี้ และก็นำเห็นใจรัฐบาลที่ได้พยายามคลำคดีถึงกับขับช้อนให้คดีตายกระจำแจ่มมากจน และบัดนี้ก็ได้ความชัดเจนมากขึ้นว่า เป็นการถูกลอบปลงพระชนม์แน่!

คณะกรรมการได้มาถึงโลซานตั้งแต่วันที่ ๗ เมษายน ได้เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ขอพระราชทานพระราชดำริเป็นการเผชิญสืบ เมื่อเสร็จจากสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระราชชนนีแล้ว ก็ได้มีการสืบปากคำของคุณเจริญตระภูฏด้วยอีกผู้หนึ่ง การสอบสวนจะมีรายละเอียดกว่ากระไรบ้างนั้นไม่ใช่เรื่องที่ข้าพเจ้าจะสอดทราบได้ หวังว่าท่านผู้อ่านทั้งหลายคงจะติดตามได้ในโอกาสหลังเมื่อสอบสวนเสร็จแล้ว คณะกรรมการชุดนี้ก็ได้เดินทางต่อไปยังประเทศฝรั่งเศสและอังกฤษ นัยว่าจะไปสอบสวนปากคำจากผู้เห็นอื่น ๆ ณ ประเทศนั้น ๆ อีก กรณีสวรรคตว่า เป็นเรื่องใหญ่และสำคัญ เป็นที่สนใจของชาวโลซานเป็นอย่างมาก แต่จนบัดนี้ ๒ ปีพอดีแล้ว ความกระจำแจ่มเกี่ยวกับเรื่องนี้ยังไม่เป็นที่ปรากฏแก่เราเลย

หลังจากนั้น ต้นกำเนิด ก็ได้แจ้งประพาสประเทศฝรั่งเศส ได้ตั้งจากโลซาน

เมื่อวันที่ ๓ เมษายน พร้อมด้วยหม่อมเจ้ามรชาภิเชก โสณกุล ราชองครักษ์ หลวงประดิษฐไมตรีราชเลขาการและพระอาจารย์ การแต่งตั้งครั้งนี้เป็นการทอดพระเนตรกิจการของโรงงานสร้างเครื่องบิน Salmson นอกจากสร้างเครื่องบินแล้วโรงงานนี้ยังทำรถยนต์ และเครื่องมือ เครื่องจักรอันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอีกหลายชนิด มีเครื่องมืออีกเป็นต้น

การแต่งตั้งพระราชดำเนินครั้งนี้ แต่งโดยรถยนต์พระที่นั่ง Salmson ออกจากโถงเวลา ๙.๐๐ น. เจ้าหน้าที่ยังคงได้มารอรับเสด็จที่พรมแดง ต่อจากเจ้าหน้าที่ผู้ดีและนำเสด็จเข้าสู่กรุงปารีส แล้วพระกระยาหารกลางวันที่ Dijon ถึงปารีสเมื่อเวลา ๒๐.๓๐ น. วันนั้นเอง หม่อมเจ้านักขัตมงคลกิตติยากร อัครราชทูตไทยประจำกรุงปารีสได้มาคอยรับเสด็จอยู่ที่ฟองเตนโบด ประทับอยู่ในประเทศฝรั่งเศสตลอดปีคหี เสด็จกลับถึงพระตำหนักในวันที่ ๒๕ เดือนเดียวกัน ครั้นเสด็จเจ้าหน้าที่ยังคงได้คอยเอาใจใส่ในการรับเสด็จเป็นอย่างดี ทางสถานทูตไทยในกรุงปารีสได้จัดให้มีการเลี้ยงพระสุรารสชาพร้อมกันข้าราชการเป็นการรับเสด็จเมื่อปลายวันที่ ๒๓ เมษายน เสด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระตำราญพระอิริยาบถดี

ในระหว่างเสด็จประพาสประเทศฝรั่งเศสคราวนี้ ที่พระตำหนักก็เงียบเหงาไปบ้าง เพื่อที่จะให้ได้ข่าวเกี่ยวกับดินแดนต่างๆ ได้ทราบกันมากขึ้นในหมู่สมาชิกวงวรรณคดีทั้งสิ้น ข้าพเจ้าจึงได้เข้าร่วมวงสนทนากับคุณแก้วขวัญ และคุณขวัญแก้ว ซึ่งเคยตามเสด็จพระราชดำเนินไปคาบไต่ด้วยเสมอๆ และหวังว่าท่านผู้อ่านคงจะพอใจฟังเรื่องเกี่ยวกับการทรงงัดของดินแดนต่างๆ อยู่บ้าง

โดยปรกตินี้ที่พระตำหนักมักจะพบแต่คุณขวัญคนเดียว ส่วนคุณแก้วนั้นไปเรียนหนังสือที่ Fribourg กลับมาได้เดือนละครึ่งเท่านั้น เมื่อพบกับมหาตมาต้องข้าพเจ้าจึงร่วมบทสนทนาจนว่า

“คุณทั้งต้องมาที่นี่มานานแล้ว เล่นสักเก่งหรือยังครับ”

“พอไปได้ครับ แต่ยังไม่ง่” ตอบ

“คุณตามแต่เจ้าคาโดส้อย ๆ เคยขึ้นไปยอดเขา Weissfluhjoch บ้างหรือเปล่า”

“เคยครับ เคยตามแต่เจ้าขึ้นไปหลายครั้งแล้ว ทั้งสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระราชชนนีเคยแต่เจ้าขึ้นไปบ่อย ๆ”

“คุณเล่าให้ผมฟังบ้างได้ไหม?”

“ยินดีครับ” คุณแก้วตอบ “เมื่อจะขึ้นไปนั้น ต้องขึ้นรถสำหรับชนภูเขา (funiculaire) ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ โยเซ็ทที่ประทับ ขึ้นไปราว ๒๐ นาทีก็ถึง แต่ต้องไปเปลี่ยนรถอีกคันหนึ่งที่ Höhenweg”

“ไกลมากไหมครับ ที่ Höhenweg น่ะ”

“ราวครึ่งทางเห็นจะได้”

“ที่ Weissfluhjoch มีอะไรที่น่าสนใจบ้าง คุณจะเล่าให้ฟังบ้างได้ไหม?”

“มี restaurant ครับ กว้างขวางดี มองจากที่นั่นเห็นยอดเขาต่าง ๆ และตามหุบเขาก็มีย่านเด็ก ๆ ด้วยมากทีเดียวครับ ถนนทางลงถึงห้วยทาง”

“คุณเคยลงทางไหนแล้วบ้าง?”

“ผมเคยตามแต่เจ้าลงแล้วตามทาง ทางแรกลงไปคาโดส้อยทีเดียว ครั้งทางแรกไม่สู้จะยากนัก เพราะไม่ค่อยชัน แต่ครั้งทางหลังค่อนข้างลำบากหน่อยเพราะชันมาก พอเมื่อเข้าทำให้กลิ้ง ๆ วางหน้าหนักไม่ถูกก็ เลยหกถล่มบ่อย ๆ”

“แล้วถล่มถล่ม ๆ ของเราระดับครับ ทรงหกถล่มบ้างไหม?”

“อย่าไปพูดถึงท่านเลยครับ ชันครูทีเดียว ทางลงท่าทางนั้นมันอดนัก เก่งเหลือเกิน”

“อะ! คุณเองก็เคยเห็นเวตาทรงดังแล้วไม่ใช่หรือครับ? เมื่อก่อนนะ?”

คุณขวัญทองชน

“ครับ! ครับ! ผมเคยเห็นเหมือนกัน แต่ผมอยู่ข้างล่าง ไม่เคยตามเด็ดจ
ดงมาแตะหกต้มอย่างคุณ” ขำพเจ้าตอบ

“แล้วคุณเห็นท่านดงเป็นอย่างไรบ้างล่ะ” ยืนถาม

“ก็ไม่แพ้ใครละ จริงไหมล่ะคุณ?”

“แน่ละครับ” ทั้งสองคนร้องพร้อมกัน

“นอกจากทางแรกแล้ว ทางอื่นเป็นอย่างไรบ้าง” ถาม

“ทาง Wolfgang อีกทางหนึ่ง ทางนี้ตอนแรกไม่ค่อยชันนัก แต่ไป ๆ ก็
ชันมากเหมือนกัน ผมหกต้มเดียวหลายครั้งเพราะอ่อนหัด ดันเก้าน่ะไม่เคยเห็นท่าน
ทรงต้มเลย แต่ตอนเกือบ ๆ จะถึง Wolfgang ที่เชิงเขา เป็นที่ราบน้อยและเบ้น
บ่าสน ดงได้้อย่างสบายเที่ยว ทางด้ายนี้ด้วยมาก” คุณขวัญเจ้าเดียวเกือบหายใจ
ไม่ทัน

“ที่ Wolfgang มี restaurant แห่งหนึ่ง” คุณแก้วเจ้าคือ “ที่นั่น
ครอบครัว ๆ หนึ่งดำเนินชีวิตไปอย่างน่าสนใจ เพราะเขาสร้างตนเองด้วยความ
มานะอย่างน่าชม ตั้งต้นตั้งแต่ครอบครัวเล็ก ๆ ด้วยความขยันขันแข็ง บิดาทำ
กิจการ และเลี้ยงสัตว์ เริ่มด้วยขบรมาดงนม เคยจนบุตรแต่ละคนมีหน้าที่ประจำ
กันทงนม พด restaurant ของขบรยกนตบดงคน โดยดาร์ทมาดงดักทงนม เคยจน
รอยแล้ว มีรยกนต๒คน จบคนทง เกงคนทง แต่บิดาของเขานองขบรมา
ไปดงนมอยู่ทุกวัน”

“นอกจากนี้” คุณขวัญแย่งเจ้า “ยังทำหมูแฮม เนื้อแห้ง และได้กรอก
ค่าง ๆ อีก อร่อยดีกว่าที่ไหน ๆ หมด” หยุกดงนนาดาย

“อีกทางหนึ่งคือทาง Klosters” คุณขวัญเจ้าคือ “ห่างจากคาโดสราว ๑๓ ก.ม. แต่ทางตรงจาก Weissfluhjoch ถึง Klosters นั้น ๕ ก.ม. ทางซ้ายลงไม่ชันมาก ไม่ค่อยชัน แต่ทางที่ลงผ่านเขาหลายลูก เห็นภูมิประเทศบนภูเขาตั้งแต่หิมะกับหินบนยอด คือเมื่อลาดลงจึงมีต้นไม้ขึ้นบ้าง. และตามเชิงเขาเนินลาด ราว ๆ ครึ่งทางมีบ้านบนภูเขาต้องลงเนินของ restaurant เหมือนกัน สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระราชชนนีเสด็จไปประทับเสวยกลางวันที่บ้านหลังดังกล่าวจนเสมอ ๆ เราทั้งสองคนจึงมีโอกาสดูอะไร ๆ ในบ้านนี้ จริงอยู่แม้จะเด็ก แต่รสชาติอร่อยยอดเยี่ยม อย่างว่าแต่ที่อื่นเคยในสังคมที่สะอาด อาหารก็อร่อย เวลากลางคืน มักประทับเสวยที่นั่น เสวยเสร็จแล้วจึงลงต่อไปถึง Klosters แล้วเสด็จโดยรถยนต์พระที่นั่งกลับคาโดส”

“เมื่อเสด็จคาโดสนั้น สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โปรดทำอะไรบ้าง ?”

“ตามปกติ ทรงสัก บางวันก็เสด็จประพาสด้วยรถพระที่นั่งเพียงตัว หรือไม่เช่นนั้นก็ทรงเป่ยนโน หมากรุก แล้วแต่โอกาส”

“เมื่อไปคาโดสคราวนี้” คุณแก้วเจ้า “ผมไปพบนอร์มาเชียวเวอร์ด้วย”

“อ้อ! นางเอกหนังนะหรือ ?”

“นางเอกเมื่อครั้งเรายังเด็ก ๆ” เจ้าคือ “เขาไปพักอยู่ที่นี่ด้วยกันเรา พร้อมทั้งสามีและบุตร”

“เขาเล่นสักไหม ?”

“สามีเป็นครูสัก ลูกชายเขาว่าโตขึ้นจะเล่นหนัง”

“พวกเล่นหนังมีเงินมากไม่ใช่หรือ เขามักคนติดตามไปเยาะไหม ?”

“ไม่เห็นมีใครเลย”

“แล้วใครทำอะไรให้เขาละ ?”

“อะไร ๆ เราทำกันเองทั้งนั้น ชักผ้าเอง ตากออกไว้ให้เต็มไป”

“อ้อ!”

“แต่รักแม่หญิงอีกคนหนึ่งมาพักไยเค็ดเหมือนกัน”

“ทำไมล่ะ?”

“ตรงข้าม ทำทางเปรี้ยว”

“เป็นนางเอกหนึ่งเหมือนกัน?”

“ไม่ใช่ดอก พยายามวางท่าเป็นคนมั่งมี พุดอะไรก็ตึงพุดตึง ๆ ให้คนได้ยินว่ามีเงิน ให้คนเห็นอวดงกโก่งเก๋ ไฉนคนที่ไยเค็ดพุดกันว่า แม่เตงเจ้าเซ็ดหน้าผก เดียดแม่ก็ย้งตั้งให้ชักและอย่าง ‘ตัวน’ เดียดด้วย! แต่จกคนอย่างนี้ คุณเห็นวักใจมั่งมี? โก่งเก๋? ต้องเทียบกับนางเอกหนึ่งที่มีรายไ้มาก ๆ ดูสิ!”

เราท่านทั้งหลาย มีคนอีกมากมายที่ยังมีความคิดว่า เราดูความโก้เก๋ที่เงินโดยไม่คำนึงถึงคุณสมบัติ และกิริยามารยาทของเขา เห็นแต่ว่า “เงิน” เท่านั้นที่เป็นแก้วสารพัดนึก และสามารถใช้นั้นฟาดหัวคนให้พินอบพิเทาได้แม้กระทั่งความจริงก็อาจถูกกลบไลได้ด้วยอำนาจเงิน! เราควรยกย่องผู้ที่ทำเช่นนั้นหรือ?

ความท้อ

ท้อเอ๊ยท้อจิตต์
เฝ้าพุดพรั้งว่าลำบากยากเต็มที
จะบ่นไปไยเล่าใครเขาช่วย
ลงแรงไปใช้ปัญญามิช้านาน

ยากสักนิดเห็น้อยสักหน้อยคิดถอยหนี
ไม่เคยมีมานะทนผจญงาน
เราอยากรวบอย่าขาดต้องอาหาญ
คงเป็นการดีกว่าจิตต์ท้อเอ๊ย.

“สุวิน”

หลักหกประการของคณะราษฎร ๒๔ มิย. ๒๕

คนเดิม

- ๑ หนึ่ง รักษาเอกราชทางเศรษฐกิจ ทั้งการเมืองแล้วสถิตยอำนาจศาล
เท่าเทียมหน้าอารยชาติเจริญนาน ทุกๆ ด้านไทยไม่ด้อยหน้าใคร
- ๒ สอง รักษาปลอดภัยในประเทศ บ้างกันเหตุวิวาทของราษฎรใหม่
ให้อดลงจางหมายหญิงชายไทย อยู่ปลอดภัยผาสุกทั่วทุกคน
- ๓ สาม รักษาเศรษฐกิจชีวิตชาติ มิให้ราษฎรอันวิบัติด้วยขัดสน
หาอาชีพให้ทั่วหน้าประชาชน ไม่ถึงทนทุกข์หั้นด้วยบ้านเทา
- ๔ สี่ ประสานสิทธิให้ไทยทุกชั้น ไม่เด็กถาวรณเด็กวัยเด็กไพร่เจ้า
เสมอหน้าประชาชาติไม่เบา มีสิทธิเท่ากันทั้งผองต้องตามธรรม
- ๕ ห้า ประสิทธิภาพดีระเดรัภาพ ให้ราษฎรราบรื่นสุขทุกเช้าค่ำ
เมื่อเสรีทั้งปวงไม่ดองดำ หลักดีประการนำมาฝากถ้วน
- ๖ หก จะเปิดโอกาสให้ราษฎรทั่ว ปรับปรุงตัวเดาเรียนได้เต็มที่
จะตั้งเสริมศึกษาพาทั่ว มอดเมธีเปรี๊ยะปราชญ์ฉลาดเคย

สหภาพมะลายูและสิงคโปร์

ดาโอิม

เมื่อเดือนมกราคม ปี ค.ศ. ๑๙๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอาณานิคมของ
อังกฤษได้เสนอเอกสารต่อรัฐสภาว่าด้วยนโยบายเกี่ยวแก่รัฐธรรมนูญ ซึ่ง
จะจัดวางขึ้นสำหรับสหภาพมะลายูและสิงคโปร์ (Malayan Union and Singapore) ดิน
แดนที่กล่าวมาข้างต้นประกอบด้วย ๑) อาณานิคม (Straits Settlements) ซึ่งได้
แก่สิงคโปร์ ปีนัง และมะละกาในแหลมมะลายู ตามชน ทางไปจากฝั่งเกาะบอร์เนียว
ทางทิศเหนือ และเกาะคริสต์มาสกับเกาะโกโคสก็ตั้งทางไปจากฝั่งเกาะสุมาตราทาง
ทิศใต้ ๒) รัฐมะลายู (Federated Malay States) ซึ่งได้แก่รัฐเปรัก, เซลังกอร์,
เนกรเซมบีตัน และปาหังในแหลมมะลายู และ (๓) รัฐยะโฮร์, ไทรบุรี, กัดันตัน,
ตรังกานูและเปอริลส์ ซึ่งตั้งอยู่ในแหลมมะลายูเหมือนกัน แต่ไม่มีสภาพสหรัฐ
(Unfederateds) เมื่อก่อนสมัยญี่ปุ่นเข้ายึดครอง อาณานิคม Straits Settlements
อยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษโดยตรง ส่วนรัฐมะลายูต่างๆ ดังที่ได้ระบุไว้ใน
ข้อ ๒ และข้อ ๓ ข้างต้นนั้น อังกฤษมีอำนาจปกครองโดยอาศัยข้อตกลงกับผู้ครอง
รัฐนั้นๆ ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้คือ ผู้ครองรัฐแต่ละคนยอมส่งมอบไว้ซึ่ง อำนาจอธิป-
ไตยภายในรัฐ แต่ทว่าผู้ครองรัฐแต่ละคนจำกัดซึ่งยอมรับคำแนะนำทุกประการของ
อังกฤษ เห็นได้แต่ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลามและขนบธรรมเนียมประเพณี
ของมะลายู การประธาณงานปกครองตกเป็นหน้าที่ของผู้ว่าการ (Governor)
แห่ง Straits Settlements ในฐานะที่เป็นข้าหลวงใหญ่แห่งรัฐมะลายูทั้งหมด
(High Commissioner for the Malay States). ในตำแหน่งผู้ว่าการแห่ง Straits Settle-

ments ข้าหลวงใหญ่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการบริหารงานของอาณานิคม. แต่ในตำแหน่งข้าหลวงใหญ่ในเรื่องที่เกี่ยวกับสหรัชมลายู (Federated Malay States) นั้น ดำเนินงานโดยทางข้าหลวงอังกฤษ (British Resident) ซึ่งประจำการอยู่รัสนคร (มัลลัม รัสน) และโดยทางเลขาธิการแห่งสหรัสน (Federal Secretary) ซึ่งตั้งที่ทำการอยู่ที่กัวลาลาเปอร์. ส่วนสรรพเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่รัฐต่าง ๆ (มัลลัม รัสน) ซึ่งไม่ได้รวมกันเป็นสหรัสนนั้น ข้าหลวงใหญ่ดำเนินงานโดยทางที่ปรึกษาซึ่งประจำการอยู่ในรัฐ อย่างไรก็ตาม การประสานงานที่กล่าวมานี้หากจะให้สัมฤทธิ์ผลก็จะต้องผ่านสภานิติบัญญัติหลายสภาและฝ่ายบริหารบัญญัติหลายฝ่าย กฎหมายอันเกี่ยวข้องกับอาณานิคมต้องให้สภานิติบัญญัติแห่ง Straits Settlements เป็นฝ่ายพิจารณาผ่าน กฎหมายอันเกี่ยวข้องกับสหรัสนจะต้องให้เป็นหน้าที่ของสหรัสน ข้ายังต้องผ่านสภานิติบัญญัติของแต่ละรัฐอีกด้วย ส่วนกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับรัฐต่าง ๆ ซึ่งไม่รวมกันเป็นสหรัสนนั้น ก็เป็นหน้าที่ของสภานิติบัญญัติของแต่ละรัฐที่จะพิจารณานุมัติ ฉะนั้น ถ้าจะออกกฎหมายให้มีข้อความอย่างเดียวกัน (Uniformity of Legislation) ในรัสนมลายูแล้ว กฎหมายฉบับนั้นจะต้องผ่านสภานิติบัญญัติไม่น้อยกว่า ๖ แห่งจึงจะมีผลใช้ได้ และในบางกรณีต้องผ่านถึง ๑๐ แห่ง

เมื่อสมัยก่อน การแบ่งแยกอำนาจดังที่กล่าวมานี้ดูก็เหมาะสม ทั้งยังเป็นวิธีการที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าแห่งระบบการปกครองของรัฐต่าง ๆ แต่มาบัดนี้การบริหารงานเพื่อให้เป็นไปตามแนวสภานิติบัญญัติประกอบกับความก้าวหน้าในทางเศรษฐกิจและสังคมได้นำความยุ่งยากมาให้เอนกประการ จึงเป็นการจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงระบบการปกครองให้รัดกุมยิ่งขึ้น สัมพันธภาพระหว่างประเทศรวมทั้งความมั่นคงและผลประโยชน์อื่น ๆ ของจักรภพอังกฤษ ย่อมเป็นปัจจัยสำคัญในอันที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพของรัฐต่าง ๆ ในแหลมมลายูให้อยู่ในสถานะที่จะใช้อำนาจ

ให้เหมาะสมแก่ความสำคัญของคนในทางทางเศรษฐกิจและยุทธศาสตร์ หนึ่ง รัฐ-
บาลอังกฤษยังมีความเห็นอีกต่อไปว่าควรจะชักจูงให้ชนชาวมะลายูเข้าร่วมกลุ่มเดียว
กัน ทั้งช่วยสนับสนุนให้ดำเนินในผลประโยชน์ร่วมและส่งเสริมความก้าวหน้าในการ
จัดรูปปกครองทำนองเดียวกัน ตามระบบการรัฐบาลอังกฤษไม่มีอำนาจแต่อย่าง
ใดในดินแดนของรัฐต่าง ๆ ในมะลายู ได้แต่เพียงให้คำแนะนำ แต่ก็ยังแนะนำเรื่อง
ศาสนาและขนบธรรมเนียมประเพณีไม่ได้ ตามนโยบายใหม่รัฐบาลอังกฤษควรจะ
มีอำนาจเหนือรัฐต่าง ๆ ในมะลายู เพื่อจะได้ออกกฎหมายให้ใช้ได้ทั่วทุกรัฐ ด้วยเหตุ
นี้รัฐบาลอังกฤษจึงได้แต่งตั้งให้เซอร์แฮร์รอตต์แมคไมเกิล เป็นผู้แทนพิเศษของรัฐ
บาลไปเจรจากับผู้ครองรัฐทั้งหมด ซึ่งหลังจากได้ปรึกษาหารือกันด้วยอหิชาศัย
ไมตรีและความปรารถนาอันดีต่อกันและกันแล้ว ท่านเซอร์แฮร์รอตต์แมคไมเกิล
ก็สามารถทำความตกลงกับผู้ครองรัฐต่าง ๆ ได้ โดยผู้ครองรัฐต่าง ๆ ยอมมอบอำนาจ
เต็มในการปกครองให้แก่รัฐบาลอังกฤษ

ลักษณะสำคัญแห่งนโยบายของอังกฤษมีดังนี้คือ ๑) จัดตั้งสหภาพมะลายู
Malayan Union ขึ้น ประกอบด้วยรัฐต่าง ๆ ๘ รัฐ รวมทั้งบึงกับมะละกา ๒)
จัดให้มีสัญชาติแห่งสหภาพมะลายูขึ้น ให้ได้แก่บุคคลทุกคนโดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ
ซึ่งถือสหภาพเป็นบ้านเกิดเมืองนอน และซึ่งตนมีความจงรักภักดีต่อ และ ๓) ให้
ปกครองถึงคโปร์ เกาะคริสต์มาสและเกาะโกโคธ-คีตถึง เป็นอาณานิคมแยกออก
ต่างหาก แต่เปิดช่องให้เข้าร่วมกับสหภาพมะลายูได้ในภายหลังหากมีความประสงค์
ที่จะทำเช่นนั้น

ความคิดที่จะจัดตั้งสหภาพมะลายูนั้น ได้รับการประท้วงจากชาวมะลายูเป็น
อันมาก โดยเหตุผลที่ว่า ๑) เป็นการตัดอำนาจอธิปไตย และ ๒) เกรงว่าชนชาติ
ที่ไม่ใช่ชาวมะลายูจะกลายเป็นกลุ่มทรงไว้ซึ่งอำนาจโดยอาศัยหลักแห่งสัญชาติที่คิด

ตั้งขึ้นใหม่ แต่รัฐบาลอังกฤษก็ยังยืนยันหลักการสำคัญ ๒ ประการอันเป็นรากฐานแห่งนโยบายใหม่นี้ กล่าวคือ ๑) จัดตั้งรัฐบาลกลางขึ้นใหม่อำนาจควบคุมสรรพากรณซึ่งมีความสำคัญอันเกี่ยวแก่ความก้าวหน้าและสวัสดิภาพของส่วนรวม และ ๒) จัดให้มีสหภาพแห่งสหภาพมะลายูขึ้น ให้ได้แก่บุคคลทุกคนโดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติซึ่งถือสหภาพเป็นฐานเกิดเมืองนอนและซึ่งคนมีความจงรักภักดีต่อ

หลังจากได้มีการพิจารณาถึงความเห็นของชนทุกกลุ่มในแหลมมะลายูตลอดจนความเห็นฝ่ายรัฐบาลแล้ว รัฐบาลอังกฤษก็ได้พิจารณายอมรับหลักการอย่างรัฐธรรมนูญสหภาพมะลายูและสิงคโปร์ ซึ่งสรุปความสำคัญได้ดังต่อไปนี้

๑) อำนาจอธิปไตย

ก. รัฐบาลอังกฤษมีอำนาจอธิปไตยเหนือกิจการใด ๆ อันเกี่ยวข้องแก่การป้องกันดินแดนและกิจการใด ๆ อันเกี่ยวข้องแก่สัมพันธภาพระหว่างประเทศ

ข. ผู้ครองรัฐต่าง ๆ มีอำนาจบริหารกิจการภายใน ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๒) ลักษณะสหภาพ

ก. ให้จัดตั้งสหภาพมะลายูขึ้นประกอบด้วย ๘ รัฐ รวมทั้งบังกัมปะละกา และให้รัฐบาลอังกฤษกับผู้ครองรัฐทั้งมวลมีอำนาจร่วมกันพิจารณาอนุญาตให้ดินแดนอื่นเข้าร่วมในสหภาพ

ข. ให้รัฐบาลแห่งสหภาพประกอบด้วยองค์สำคัญดังนี้คือ ๑) ข้าหลวงใหญ่ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐบาลอังกฤษ ๒) คณะมนตรีฝ่ายบริหารแห่งสหภาพ ซึ่งมีหน้าที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ข้าหลวงใหญ่ และ ๓) สภานิติบัญญัติแห่งสหภาพ

๓) สภานิติบัญญัติแห่งสหภาพ ประกอบด้วยสมาชิกประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) สมาชิกโดยตำแหน่ง (ex officio) ๓
- (๒) สมาชิกที่ทางการแต่งตั้ง (official) ๓๓
- (๓) สมาชิกในฐานะที่เป็นประมุขของคณะ
รัฐบาลในแต่ละรัฐในแหลมมลายูรวม ๘ รัฐ ๘
- (๔) สมาชิกในฐานะที่เป็นผู้แทนของแต่ละ
settlement รวม ๒ แห่ง ๒
- (๕) สมาชิกที่ไม่ใช่ข้าราชการ (unofficial) ๕๐

รวมทั้งสิ้น ๗๕

การเลือกเพิ่มสมาชิกที่ไม่ใช่ข้าราชการ (unofficial) รวมเป็นจำนวน ๕๐ คน ดังระบุไว้ในข้อ ๕ ข้างต้น จะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์กลุ่มชน และกิจการ และแยกออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้คือ

กลุ่มกรรมกร ๖

กลุ่มบริษัทยางและน้ำมันพารม

ก. บริษัทสำราญ ๓

ข. บริษัทเอกชน ๓

กลุ่มเหมืองแร่ ๔

กลุ่มการพาณิชย์ ๖

กลุ่มกสิกรรมและเลี้ยงปศุสัตว์ ๘

กลุ่มการศึกษาและวัฒนธรรม ๔

กลุ่ม Straits Settlements ๒

กลุ่มรัฐ.....	๘
กลุ่มคริสตจักร.....	๓
กลุ่มแชนดัลกา.....	๓
กลุ่มแชนอินเดีย.....	๓
กลุ่มชนชาติจีน.....	๒

๕๐

เป็นที่คาดกันว่าการแบ่งจำนวนสมาชิกภาพในสภาให้แก่กลุ่มต่างๆ โดยไม่ถือเรื่องเชื้อชาติเป็นสำคัญ ชาวมะลายูจะได้เป็นสมาชิก ๒๒, ชนชาติจีน ๑๔, แชนอินเดีย ๕, ชนชาติยุโรป ๗, แชนดัลกา ๓ และคริสตจักร ๓ (ประชุมแห่งคณะรัฐบาลในรัฐทั้ง ๕ เป็นพวกมะลายูทั้ง ๘ คน แต่ผู้แทนของ Settlements ทั้ง ๒ คนนั้นอาจจะเป็นชนชาติไหนก็ได้)

สภานิติบัญญัติแห่งสหภาพมีอำนาจออกกฎหมายตามที่ได้ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่กฎหมายจะมีผลใช้บังคับได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบของข้าหลวงใหญ่และคณะกรรมการประกอบด้วยพวกผู้ครองรัฐ ถ้าหากมีความจำเป็นที่จะต้องออกกฎหมายเพื่อประโยชน์แก่ความสงบเรียบร้อยหรือเพื่อการบริหารราชการให้เป็นไปด้วยดีรวดเร็ว และสภามีได้ออกกฎหมายเช่นที่กล่าวมาแล้วไซ้ ข้าหลวงใหญ่มีอำนาจสั่งการให้ร่างกฎหมายหรือมติเกี่ยวแก่การนั้นมีผลใช้บังคับได้

๔) สัญชาติแห่งสหภาพ การที่ได้บัญญัติถึงสัญชาติแห่งสหภาพไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นมิใช่จุดประสงค์ที่จะดึงดูดกลุ่มชนที่มีความจงรักภักดีและซื่อสัตย์ต่อแหลมมะลายูเป็นบ้านเกิดเมืองนอน การได้มาซึ่งสัญชาติแห่งสหภาพพึงกระทำได้โดยการยื่นคำร้องหรืออัตโนมัติตามที่ได้ระบุไว้ในบทบัญญัติแห่งกฎหมาย อนึ่ง การได้มาซึ่งสัญชาติแห่งสหภาพนั้นจะไม่มีผลกระทบกระเทือนฐานะของผู้ผูดยุติบังคับยังกฤษฎ

หรือผู้อยู่ใต้บังคับของผู้ครองรัฐในรัฐต่าง ๆ แห่งแหลมมลายู แต่ทว่าผู้ที่เขา
เป็นสมาชิกประเภท unofficial ในสถานิติบัญญัติแห่งสหภาพก็ดี หรือจะได้รับการ
แต่งตั้งเป็นมนตรีในคณะมนตรีฝ่ายบริหารแห่งรัฐก็ดี จะต้องเป็นผู้มีสัญชาติแห่ง
สหภาพ

ส่วนระบบการปกครองในรัฐต่าง ๆ นั้นมีลักษณะอย่างเดียวกัน กล่าวคือ
แต่เดิกรัฐประกอบด้วยคณะมนตรีฝ่ายบริหาร และสถานิติบัญญัติซึ่งมีอำนาจ ๒ ประ
การ ๑) ออกกฎหมายเกี่ยวแก่กิจการต่าง ๆ ที่รัฐธรรมนูญได้ระบุไว้ว่าเป็นอำนาจ
ของสถานิติบัญญัติแห่งสหภาพ และ ๒) ออกกฎหมายต่าง ๆ โดยอาศัยอำนาจซึ่ง
สถานิติบัญญัติอย่างสหภาพได้มอบหมายให้ กฎหมายต่าง ๆ ที่สถานิติบัญญัติของรัฐ
พิจารณาอนุมัตินั้น จะมีผลใช้บังคับได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบของผู้ครองรัฐ

อุดมคติของคานธี

เรื่องอุไร

อินเดีย นอกจากจะเป็นแหล่งเดิมแห่งหนึ่งของวัฒนธรรม และอารยธรรม
แห่งโลกแล้ว ตามประวัติศาสตร์ ก็ยังมีสิ่งมหัศจรรย์แสดงให้โลกเห็นอยู่เสมอ ๆ
สิ่งมหัศจรรย์เหล่านี้ นอกจากจะเป็นปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ เช่น แคนหิมพานต์
อันดิลป แม่พระคงคาอันศักดิ์สิทธิ์ ชุนเขาหิมาลัยอันเจือจาง ฯลฯ และวัตถุก่อ
สร้าง เช่น ตาสมหิต อันนามหัศจรรย์ของโลกแล้ว อินเดียยังได้ให้กำเนิดแก่
บุคคลซึ่งเรียกได้ว่าเป็นอัจฉริยบุรุษ และมหาบุรุษแห่งโลกอีกมากมาย ทั้งนัก
กล่าวตามประวัติศาสตร์โบราณและนักได้แก่พระบรมศาสดาจารย์แห่งลัทธิพุทธศาสนา
ของเรา มหาวีรบุรุษสถาปนาลัทธิศาสนาใหม่ และพระเจ้าอโศกมหาราชผู้จรรโลง
ความเป็นปึกแผ่นแห่งอาณาจักรอินเดีย กล่าวตามประวัติศาสตร์ปัจจุบันแล้ว อินเดีย
ก็ยังส่งมหาบุรุษออกมาบำเพ็ญประโยชน์ให้แก่โลกอยู่เสมอมา เช่น มหาตมะคานธี
พินทรนาถบุรุษ มหากวีผู้ได้ Nobel Prize และ ซี. วี. ราห์มันนักวิทยาศาสตร์
ผู้ได้ Nobel Prize ซึ่งทรงชาวเอเชียต่างก็รู้สึกภูมิใจ แม้อินเดียจะต้องตกไป
อยู่ภายใต้การปกครองของประเทศอื่นเป็นเวลานาน แต่อินเดียก็ยังคงดำรงอารยธรรม
และวัฒนธรรมของตนไว้เป็นอย่างดีได้โดยมีมีชาตคกบพร่องอันใดเลย ฉะนั้นก็
เป็นการเหมาะแล้วตามคำกล่าวที่ว่า วัฒนธรรมของอินเดียนั้นเช่นเดียวกับคน
คือไม่มีวัฒนธรรมของชาติอื่นใดจะมีอิทธิพลมากถ้ากั้นหรือขดบังให้เสื่อมไปได้
ในระยะเวลาที่อินเดียต้องอยู่ภายใต้ชาติอื่นนี้ แม้แสงสว่างอันเจิดจ้าแห่งดวงประทีป
ที่อินเดียเคยส่องทางให้แก่โลก จะมีลมมรสุมพัดไปบ้าง ก็ยังไม่ถึงกับมืดมิดไปก็

เดี๋ยว ยังคงทำหน้าที่เป็นดวงประทีปแห่งวัฒนธรรมของโลกได้อย่างดี และในปัจจุบันนี้ ประเทศใดก็ตามที่กล่าวว่าจะต้องแต่งแจ่มจรัสยิ่งขึ้นไปอีก

ทุกวันนี้ ดูเหมือนว่าชื่อประเทศอื่นเดียวกับชื่อคานธีจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพราะถ้าพูดถึงประเทศอื่นก็ต้องหมายถึงคานธีด้วย หรือถ้าพูดถึงคานธีก็ต้องหมายความว่าประเทศอื่นด้วย จะแยกกันออกได้มีได้ โลกภายนอกทั่วไปมักจะพากันเข้าใจว่าคานธีเป็นนักการเมือง ถ้าเราจะยอมรับรองในข้อนี้ ก็ต้องมีข้อแม้ว่าคานธีเป็นนักการเมืองที่แปลกกว่านักการเมืองทุก ๆ คนในโลก และในทำนองเดียวกันถ้าเราจะถือว่าคานธีเป็นนักปฏิรูปสังคม ท่านก็เป็นนักปฏิรูปผู้มีวิสัยทัศน์การแปลกประหลาดกว่านักปฏิรูปสังคมทั่วไป สำหรับคนอย่างเรา ๆ คำว่านักการเมืองอาจมีความหมายผิดไปจากนักการเมืองที่คานธีเป็นอยู่มาก ทักถ้าวเช่นนี้เพราะว่าในการดำเนินงาน คานธีมิได้ใช้เดห์เหตยมหรือกลอุบายใด ๆ อย่างที่พวกนักการเมืองทั่วไปใช้กันอยู่เลย หากแต่ยึดถือหลักต้องประการเป็นอาวชคุมือในการทางผ่านผ่านอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดหมายปลายทางแห่งการเมือง คืออิสรภาพของประเทศ หลัก ๒ ประการนั้นคือ ดัศย และ อหิงสา พฤติการณ์ต่าง ๆ ที่คานธีได้ปฏิบัติมาแต่ในด้านการเมือง ย่อมเป็นข้อพิสูจน์ความจริงอันนี้ได้เป็นอย่างดี

อุดมการณ์อันแรก คือ "ดัศย" นั้น หมายความว่าวิถีชีวิตที่ได้ใช้สอดคล้องกับหลักจักรวรรดินิยมของอังกฤษซึ่งเป็นไปอย่างราบรื่นหมดจด ไม่มีเดห์เหตยมพลิกแพลงแผงอยู่เลย จะมีหรือจะทำกิจการอันใด ซึ่งจะเป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐบาลอังกฤษหรือไม่ก็ตาม จะแสดงให้ฝ่ายอังกฤษทราบอย่างแจ่มแจ้งก่อนเสมอ เช่นเมื่อจะดำเนินการต่อต้าน ดัศยาคระ โดยการตั้งดัศยาคระ หรือ "อาคมพล" ขึ้น คานธีก็แจ้งให้รัฐบาลอังกฤษทราบเสียก่อนว่าจะดำเนินการเช่นใด เมื่อไรและจะกินเวลานานสักเท่าไร ทั้งนี้เพื่อให้โอกาสฝ่ายรัฐบาลเตรียมการป้องกันได้ทันต่อ

ที่ ซึ่งนับว่าแปลกอยู่ เพราะนักการเมืองทั่ว ๆ ไปก็ถนัดว่าการรู้ ๆ ทำสิ่งไรให้
ฝ่ายปฏิปักษ์หรือด้วยยอมเป็นการได้เปรียบได้ชั้นหนึ่ง ไม่นักการเมืองคนใดยอมเปิดเผย
แผนการณ์ของตนหรือข้อวัตรปฏิบัติเช่นท่าน คานธีนั้น ชึ่งในการติดต่อกับฝ่ายปรปักษ์
จะเป็นโดยทางหนึ่งหรือโดยวาจากก็ตาม คานธียอมปฏิบัติเช่นเดียวกัน คือมีอะไร
ก็บอกให้ทราบด้วยหน้าหมดโดยไม่มีข้ออำพรางเลย ทั้งนี้จากใจได้ว่าป็นวิสัยการที่
แปลกประหลาดที่สุดในการเมือง ซึ่งคานธีนำมาใช้เป็นครั้งแรก และก็ได้ประสบ
สำเร็จด้วย นี่แหละที่เรียกว่า "สัตย์" อันเป็นหลักอุดมการณ์อันหนึ่งของคานธี

นอกจากคานธีจะใช้หลักว่า "ธรรมคืออำนาจ" เข้าต่อสู้กับฝ่ายปฏิปักษ์
แล้ว ยังมีอาวุธอีกอย่างหนึ่ง "อหิงสา" ซึ่งแปลตามตัวว่าการไม่เบียดเบียน
หรือประทุษร้ายผู้อื่น หลักอหิงสาคานธีใช้ และพยายามสั่งสอนให้เพื่อนร่วม
ชาติของท่านใช้นั้น มิได้หมายถึงอหิงสาทางกายเท่านั้น แต่หมายรวมถึงวาจาและใจ
ด้วยครบไตรทวาร พึงง่าย ๆ ก็คือพยายามสั่งสอนให้เพื่อนร่วมชาติต่อสู้กับศัตรูด้วย
ใจอันบริสุทธิ์ ปราศจากความขงเคียดเกลียดชัง โดยให้ถ้อยคำอันดีงามพิพจน์ของ
ของชาวอินเดียน่าถึงต่อสู้เพื่อเรียกกลับคนมานับเป็นสัตว์อิน บริสุทธิ์ประจำตัวของ
ทุกคน ฉะนั้นการต่อสู้หรือการตอบแทนการกระทำของรัฐบาลอังกฤษก็ควรดำเนิน
ไปโดยความบริสุทธิ์ด้วย ปราศจากความเป็นศัตรูส่วนตัวกับชาวอังกฤษคนหนึ่งคน
ใดไม่ว่าจะเป็นทางกาย วาจา หรือใจทั้งสิ้น และนี่แหละอุดมคติอีกอันหนึ่งของคานธี

ในขณะนี้ — ขณะนี้แหละ ซึ่งโลกได้รับจากสงครามมหาประลัยครั้งที่ ๒
ยังมีทิวเขาเยวดยาหายนต์ และทงคумаทางว่าผีเนอรายอกหัวทงกำลังจะผุดขึ้น
มาซ้ำเติมอีก — ขณะนี้แหละที่บรรดานายแพทย์นักการเมืองตลอดจนผู้นำของทุก ๆ
ประเทศ น่าจะหันมาเอาใจใส่ต่อยานานวิเศษของคานธีบ้าง ซึ่งอาจจะยังประโยชน์
ให้แก่มนุษยชาติและแก่โลกอย่างยิ่งใหญ่ เพราะว่าวิธีการของคานธี นอกจากจะ

ประกอบด้วยเหตุการณ์ที่เต็มไปด้วยความบริสุทธิ์อันยิ่งใหญ่ออกมาจากใจจริงแล้ว
ยังได้นำออกใช้ประสมดั่งเรื่ออย่างดั่งมาแต่ทันทาเห็นในชีวติของคานธีเองด้วย ถ้า
ทราบโดยผู้นำของทุก ๆ ประเทศไม่มีการติดต่อระหว่างกันด้วยความบริสุทธิ์ใจแล้ว
ทราบกันทั่วกันว่าอนาคตของโลกจะต้องครอบงำด้วยความมั่งคั่งอยู่ต่อไปโดยไม่
มีต้นตอ

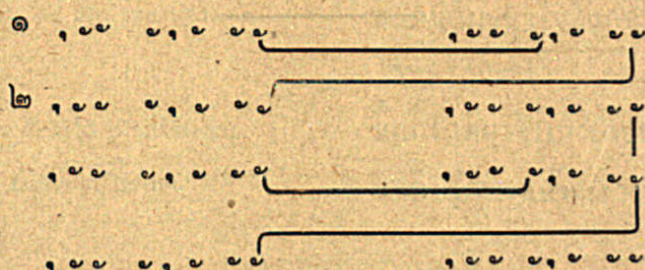
“ไม่มีพระเป็นเจ้าองค์ใดยิ่งใหญ่ไปกว่า สัตย์ และวิธีเดียวที่บุคคลจะดำเนิน
ในสัตย์ได้ก็คือ ‘อหิงสา’—ความ

เพลงฉันท

สุกร ผลชีวิต

(เพลงฉันทนี้เป็นคำฉันทแบบใหม่ที่ สุกร ผลชีวิต ได้คิดขึ้นตามเสียงจังหวะของครกตำข้าวที่ได้ยินในยามค่ำที่จังหวัดเพชรบูรณ์ สุกร ผลชีวิตได้เลือกฉันทแบบฉันทที่ชื่อ บทึงคนาถฉันท คือฉันทที่เกิดจากเสียงตะโพนและส่งมาลงไว้ใน "วงวรรณคดี" ฉบับเมษายน ๒๔๘๘ แล้วครั้งหนึ่ง เพลงฉันทนี้ ผู้ประพันธ์ชี้แจงว่าเกิดจากอารมณ์ที่ได้ยินได้เห็นชาวชนบทกำลังตำข้าวอยู่ เสียงจังหวะของครกตำข้าวทำให้เกิดจังหวะฉันทของฉันท - บรรณาธิการ)

บาทหนึ่งมี ๘ อักษร ๔ บาท เป็นหนึ่งบท ชื่อ เพลงฉันท

๑ ฦายามด้ายยัณห์ตะวันย้อยคำ
ตะแค้นแค้นแค้นจะแหดกแค้นพ่อ

๒ บุรุษรอกัดศรีเร่งเท่า
กระเดื่องดาขาวกกราวเสียงไกล

๓ พระจันทร์พด้นพราวสะกาวฟ้าก้อง
วิเวกแค้นหวานประสานเสียงดี

๔ พระจันทร์มดุมคประดิษฐ์พดาง
นขานพดนงก้องจกจก

เถาะเร่งเท่าคำจะคำแค้นหนอ
กระดิ่งเขารอจะขอรับไป

บุรุษยั่วเย้ากระเช้าเสียงไล่
สนุกหน้าใจสมัยราตรี

ถ้าเนียงพดนงดิษฐ์เรียงรี่
บุรุษคีรีกริ้วมร้าวาง

จุมกอกปรางระหวางเขยวของค
ประดีทพษดังบุรุษคีรีคดีย

๑ ตะแฉกแตกแตกตะแฉกแตกแตก	กระต๋องเจียนแตกกระเทกเท่าถน
๒ เอะเหตงแถวหรือตะมอเด็กกัน	ต๋นุกต๋นพต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋น
๓ ประเทหาเห็นคเห็นอยและเมื่อยดำหาย	ต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋น
๔ ตะโพนต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋น	ต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋น
๕ คนต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋น	ต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋น
๖ ต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋น	ต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋นต๋น

ความอ่อนน้อม

อ่อนเอ๋ยอ่อนน้อม	สุภาพพร้อมละม่อมละไมไม่ถ้อยมัน
ใครมั่งมีดีจนคนทุกชั้น	เสมอกันปฏิบัติเป็นอัตรา
เราอ่อนโยนแต่มีใจอ่อนแอ	ถึงถูกเหย่หยามเข้าเอาซึ่งหน้า
อย่าตอบพาลสันดานบาปด้วยหยาบซ้ำ	ใช้วาจาสุภาพเกิดประเสริฐเอยฯ

“สุวิน”

OLD FOLKS AT HOME

[นาถนิต อยุ่โพธิ์ หัวหน้ากองสังคีตกรรมศิลปากร ได้ขอให้ ส. ๗ อัญญา ถอดคำภาษาอังกฤษ
ในเพลงต่าง ๆ สำหรับใช้ร้องในวงดนตรีของกรมศิลปากรออกเป็นคำไทย เพลงแรกที่ถอดคือ Old
Folks at Home การถอดนี้พยายามรักษาความเดิมไว้ และถอดสำหรับให้ร้องได้จริง ๆ มิให้เสีย
ของคำแปร่งจากโน้ตเมื่อเวลาร้องมากนัก ด้วยเหตุนี้จึงต้องใช้รูปกลอนของฝรั่งตามเดิม ถ้าความ
บางแห่งไม่เป็นภาษาไทย หวังว่าผู้อ่านคงจะเห็นใจ เพราะว่าผู้ถอดพยายามสุดความสามารถแล้ว]

Way down upon the Swanee River,
Far, far away.
Dare's wha my heart is turning ever,
Dare's wha de old folks stay.
All up and down de old creation,
Sadly I roam,
Still longing for de old plantation,
And for de old folks at home.

Refrain

All the world is sad and dreary,
Everywhere I roam ;
Oh darkies, how my heart grows weary,
Far from de old folks at home.
All round de little farm I wandered,
When I was young;
Den many happy days I squandered,
Many de songs I sung.

ทางลงไปถึงริมฝั่งน้ำสแวนนี่
ไกลไกลสุดไกล
แดนซึ่งจิตฉันพินผูกทุกนาท
แดนพ้อแม่อยู่แต่ไร
ผืนดินแผ่นน้ำในโลกฉันเที่ยวไป
ใจนั้นโศกเศร้า
นึกถึงแต่หน้าไรเก่าเคยอาศัย
นึกถึงแต่พอกบ้านเรา

ทวพิภพเบียดเบียนดำเศร้าโศก
ทุกแห่งฉันเที่ยวผจญ
โอ เพื่อนเอ๋ยฉันใจแสนวิโยค
เพราะพดพิบัติมาบรร
ฉันเคยชอกชอนไปทั่วท้องนาอัน
ครั้งยังชอนนัย
คืนวันผ่านพ้นเพลินใจไรเศร้าสร้อย
ร้องเพลงบรรเลงดังไป

When I was playing with my brother,
Happy was I;
Oh take me to my kind old mother,
There let me live and die.

นั่งถึงเมื่อนั้นเคยเล่นพร้อมพี่น้อง
ใจแสนสบาย
โอ ช่วยนำฉันไปให้แม่ประคอง
แล้วให้อยู่โน้นจนตาย

Refrain

All de world is sad and dreary,
Everywhere I roam;
O darkies, how my heart grow weary,
Far from de old folks at home.

ทอพิภพเบียดเบียนดำเศร้าโศก
ทุกแห่งฉันเที่ยวผจญจร
โอเพื่อนเอ๋ย ฉันใจแสนวิโยค
เพราะพลัดบิดามารดา

เพลงนี้เป็นบทประพันธ์ของ Stephen Foster ซึ่งเป็นชาวอเมริกา เกิด
เมื่อ ค.ศ. ๑๘๒๖ ตาย ค.ศ. ๑๘๖๔ เป็นนักประพันธ์ขอคนหนึ่งที่ประพันธ์เพลง
ขึ้นร้อยโดยใช้นามที่ฟังง่ายและไพเราะ รวบรวมได้ ๑๗๕ เพลง ส่วนมากได้
ประพันธ์คำร้องประกอบทำนองเพลงไปด้วยพร้อมกัน

พยาบาท

พยาเอ๋ยพยาบาท
เหมือนเพลิงรุ่มร้อนทรวงห้วงไม่วาย
กิเลสนี้เกิดที่ใครย่อมไร้สุข
ถึงแก่แก่เขาได้สมใจครัน

คิดอาฆาตเขาอยู่ไม่รู้หาย
เฝ้ามุ่งหมายแก้แค้นทดแทนกัน
ระทมทุกข์ไปจนกว่าจะอาสัญ
ก็หน้ที่ทัณฑ์โทษภัยไม่พ้นเอ๋ย ฯ

“สุวิน”

นางฟ้า

วิทยุสีรนนท์

(ถอดจากเรื่อง The Fairy ของ ระพีพันธุ์นาค ตะกั่ว)

กุดมีว่าฉัน “ทาทมาไศย ท่านเจ้าเรื่องกุดมาตั้งเขอะแยะแล้วละ เจ้าเรื่องจริงให้ฉันฟังบ้างสิคะ จะได้ไหม?”

ฉันตอบว่า “นี่นะกุดมี ของต่าง ๆ ทั้งหลายแหละในโลกละแบ่งออกเป็นสองอย่าง อย่างหนึ่งคือของจริง และอีกอย่างหนึ่งของที่เห็นอกความจริง สำหรับตัวฉันเองมึนหนาทเกี่ยวกับของที่เห็นอกความจริงเท่านั้น”

“โอ้! ทาทมาไศยนี้แหละ ใคร ๆ เขาพูดกันทั้งนั้นแหละว่า เขาไม่เข้าใจเรื่องราวที่ท่านพูดเลย”

ฉันตอบว่า “ก็จริงแหละ แม้เมื่อเขาไม่เข้าใจก็ช่วยไม่ได้ เป็นความผิดของเขาเองนี่”

“ไหน? เอ้า ท่านช่วยบอกฉันทีสิว่า ที่ว่า เห็นอกความจริง นั้นหมายความว่าอย่างไร?”

“ก็อย่างนั้นสิ เป็นคนว่าใคร ๆ เขารู้กันว่าเขาคือกุดมี นั่นแหละเป็นเรื่องจริง ซึ่งอาจพิสูจน์ได้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าตงพันหน แต่ฉันเกิดมาค้นพบว่า เขาคือนางฟ้าที่มาจากสวรรค์ นั่นแหละเรื่องเห็นอกความจริงที่เธออยากรู้ละ”

กุดมีดูพอใจมาก พูดว่า “ແหม! ดีเหลือเกิน แล้วท่านรู้ได้อย่างไรละ?”

ฉันบอกว่า “ในระหว่างที่เธอหลับได้ ฉันหนึ่ง เธอกำลังนั่งท่องตำราภูมิศาสตร์อยู่บนเตียงนอน แต่แล้วหัวของเธอก็หงุดหงิดบนหมอนและหลับไป ฉันนั้นเป็นคนอ่อนเพียว แฉ่งเตียนต้องถอดหน้าต่างมาต้องไปหน้าต่างและผ้าดำริ้วฟ้าของเธอเต็มที ฉันได้เห็นอย่างถนัดชัดแจ้งว่า มีทูตจากราชาแห่งสวรรค์มาตามถามข่าว

นางพาทองคหิงทหนมา เขาเขามายืนอยู่ติดหน้าต่าง ภูษาต์ขาวของเขาปลิวระดับ
 พะเยียบพระยาบเขามาดังกลางห้อง เขามองดูเธอกลับไปที่กลับมา แต่ก็ไม่อาจรู้ได้ว่า
 เธอเป็นนางพาทหนมาผู้มนุษย์โลกจริง ๆ หรือเปล่า เขาคิดว่าบางทีเธอคงจะเป็น
 นางฟ้าแห่งพิภพนตอกกรรมง และถ้าเป็นเช่นนั้นก็ไม่ใช่งานง่าย ๆ สำหรับเขาที่จะ
 พาเธอไปให้พ้นจากเพดานแห่งนางขรณีได้ ที่จริงก็เป็นงานหนักเกินไปสำหรับพวกเขา
 จริง ๆ แลนะ ดวงจันทร์ค่อย ๆ โคจรสูงขึ้นทีละน้อย ๆ จนในที่สุด ภายในห้อง
 ก็เต็มมืดสนิท ทุกดวงวรรคต้นเคี้ยว ๆ แล้วยกห้วยเข้าไปภายในเงาต้นพิภพขาง
 หน้าต่าง วนหนนแหละฉันจึงได้รู้ว่าเธอเป็นนางฟ้ามาจากธานีสวรรค์ แต่ได้กลายเป็น
 ชะรอยแห่งมนุษย์โลกไปด้วยอำนาจนาหนักแห่งพภพ

กฤษณ์พูด “แต่ ทาทมาไศย ฉันมาจากฟากฟ้าได้อย่างไรเล่า?”

“วันหนึ่ง เธออยู่บนหลังผีเสื้อตัวน้อย กำลังเหาะเที่ยวอยู่ไปมาภายใน
 ส่วนปาริชาติ ทันใดนั้นเธอก็มองเห็นเรือดำหนึ่ง จอดอยู่ที่นั่นโดยรอบฟ้า เรือดำนั้น
 ทำด้วยเมฆสีขาว และกำลังโยนตัวอยู่ในกลางสายลม เธอไม่ได้รอช้า รีบก้าวลง
 ในเรือดำนั้น แล้วเรือก็ลอยมา — จนมาหยุดอยู่ที่นั่นใต้แห่งพระขรณิน แล้ว
 คุณแม่ของเธอก็รับเอาเธอขึ้นมา”

กฤษณ์ดีใจมาก คบมือพลางพูดว่า “จริง ๆ หรือ ทาทมาไศย?”

ฉันตอบว่า “ใครบอกว่าคุณเล่า? ฉันไม่ได้ใจหรือว่าคุณอะไรจะจริงหรือไม่
 แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องเหนือความจริงต่างหาก”

กฤษณ์ถามว่า “ถ้าอย่างนั้น ฉันจะสามารถกลับไปเมืองฟ้าอีกได้ไหม?”

ฉันตอบว่า “ถ้าอยู่ในเมืองสวรรค์สามารถเข้าเฝ้าแห่งความฝันของเธอได้
 เธอก็สามารถกลับไปได้กรรมง”

“ถ้าเป็นจริงอย่างนั้น ฉันจะต้องไปทางไหน? ถนนไหน? แล้วก็ — อ้า
 ทางไกลมากไหม?”

ฉันบอกว่า “ใกล้ทีเดียวแหละ”

(มีต่อหน้า ๓๕)

ตำนานเจ้ากบนามเวียต

เจือ สตะเวทิน

ตามทิวราบกันอยู่ทั่วไปว่าราชวงศ์น่านเจ้า ซึ่งมีพระเจ้าสันโตเป็นปฐม
กษัตริย์ได้สืบสันตติวงศ์ต่อกันลงมาถึง ๓๓ รัชกาล กษัตริย์องค์สุดท้ายแห่ง
ราชวงศ์นั้นคือ พระเจ้าพะ หรือ พระเจ้าฟ้า ซึ่งขึ้นครองราชย์เมื่อ พ.ศ. ๑๔๒๔ ถึงวรรค
มีได้มีปรากฏ

ก่อนสมัยพระเจ้าพะ มีกษัตริย์ไทยแห่งราชวงศ์น่านเจ้าองค์หนึ่ง ซึ่งมี
พระเดชานุภาพเข้มแข็งมากในการสงคราม หนังสือประวัติศาสตร์ของญวนซึ่งใช้
เป็นบทเรียนอยู่ในปัจจุบันเรียกชื่อกษัตริย์องค์นั้นว่า พระเจ้าเตอน - ตู - เทียน (Doan -
Tu - Thien) พังฝ่าเนียงมีเตอน ๆ เทียน ๆ ซึ่งใกล้ชิดกับพระเจ้าพะกษัตริย์องค์สุดท้าย
แห่งราชวงศ์น่านเจ้าตนเอง (เทียบดูเหมือนจะแปลว่า ฟ้า)

ประวัติศาสตร์ญวนอ้างว่าพระเจ้า Doan - Tu - Thien แห่งอาณาจักรน่านเจ้า
ได้เข้ามาทำสงครามขยายอาณาจักรในประเทศญวนในปี ค.ศ. ๘๖๒ - ๘๖๔ (พ.ศ.
๑๔๐๕ - ๑๔๐๗) ประเทศญวนสมัยนั้นเป็นเมืองชนของจีน ญวนเรียกประเทศ
ของตนในสมัยนั้นว่า นามเวียต (ท่านผู้อ่านโปรดเข้าใจว่าญวนเรียกชื่อประเทศของ
ตนหลายชื่อ ดูเหมือนจะเรียกใหม่เมื่อเปลี่ยนราชวงศ์ครั้งหนึ่ง ๆ เช่นราชวงศ์
แรกคือ อังบาง เรียกชื่อประเทศว่า ฉินฉาง ต่อมาราชวงศ์อื่น ๆ เรียก โอตัก -
นามเวียต - ฉานซวน - ไตโกเวียต - อนัม - ไตง - ไตเวียต ปัจจุบันเรียก
เวียตนาม)

สมัยพระเจ้าเตอน - ตู - เทียน แห่งอาณาจักรน่านเจ้าประเทศญวนเรียกนาม
เวียต และขึ้นอยู่กับประเทศจีน พระเจ้าจักรพรรดิฉินทรงส่งข้าหลวงมาปกครอง

ในระหว่างพระเจ้า เตือน - ตุ - เทียน แห่งน่านเจ้าทรงทำสงครามขยายอาณาเขต
มาทางนามเวียดนั้น ข้าหลวงจันทปกรรณนามเวียดชื่อ ไต้ คบ (Thai Tap)

สงครามระหว่างน่านเจ้ากับนามเวียดพัวพันกันอยู่ถึง ๓ ปี คือ พ.ศ. ๑๕๐๕
พระเจ้าเตือน - ตุ - เทียน ทรงยกทัพเข้ามารุกรานนามเวียด ไต้ คบ ข้าหลวงจันทปกรรณ
กำลังพอจะสู้รบต่อข้าหลวงทหารจากประเทศจีนมาช่วยถึงสามหมื่น ไทยน่านเจ้า
กำลังน้อยกว่าจึงถอยไปคราวหนึ่ง

ครั้น พ.ศ. ๑๕๐๖ เมื่อกองทัพจีนถูกเรียกกลับไปแล้ว ไทยน่านเจ้าจึงส่งกอง
ทัพมาจันทปกรรณเข้ามารุกรานนามเวียดอีกครั้งหนึ่ง คราวนี้ ไต้ คบ ข้าหลวงจันทปกรรณ
ถูกฆ่าตาย นครหลวงคือ ตาทานห (ฮานอยบัดนี้) ถูกยึดได้ ไทยน่านเจ้าจึงได้เข้า
เป็นใหญ่ครอบครองอาณาจักรนามเวียดไว้ได้อย่างเด็ดขาด

ไทยน่านเจ้าครองความเป็นใหญ่ในดินแดนนามเวียดได้ราว ๑ ปีก็ต้องทำ
สงครามกับจันทปกรรณใหญ่ที่สุด พระเจ้าจักรพรรดิจีนได้ทรงเลือกแม่ทัพสำคัญให้
เข้ามาปราบไทยน่านเจ้าใน พ.ศ. ๑๕๐๗ แม่ทัพจีนคนนั้นคือ จอมพลเกาเบียน
(Cao-Bien) ท่านผู้นี้มีประวัติแปลกที่เป็นอภินิหารแห่งความเป็นใหญ่ Maybon กับ Rus-
sier ผู้แต่งหนังสือ Notions d'Histoire d'Annam ได้ตามพงศาวดารจีน ราชวงศ์
Duong ว่า จอมพลเกาเบียนผู้นี้ได้รับราชการศึกษาต่อที่เมืองหลวงจีน
วรรณคดีจีน เมื่อเป็นนายทหารได้เป็นจเรทหารมา ครั้นถึงเกาเบียนเห็นนักอินทรี
ต้องควมับนมาบนท้องฟ้า จึงยกชนวนธนูขึ้นว่า "หากข้าใดสมควรจะได้เป็นใหญ่
เป็นโต ขอให้ข้ายังถูกนักอินทรีควมับนมาบนท้องฟ้าในบัดนี้!" แล้วธนูก็เด่นออก
จากแห่ง ต้องนักอินทรีทั้งต้องควมับนมาตาย — — —

จอมพลเกาเบียน ผู้พิชิตนักแห่งความเป็นผู้มั่งคั่งอันหนึ่งแห่ง พระเจ้า
จักรพรรดิจีนทรงเลือกส่งมาปราบไทยน่านเจ้าซึ่งครองนามเวียดอยู่ใน พ.ศ. ๑๕๐๗
จักรพรรดิไทยน่านเจ้า พระเจ้าเตือน - ตุ - เทียน ได้ทรงกระทำทัพออกต่อสู้ด้วย

กล่าวหาญ ในการรบครั้งนี้ได้ประหัตประหารกันอย่างหนัก เพราะต่างฝ่ายต่างต้องการความเป็นใหญ่เหนือดินแดนนามเวียด จึงเสียไปก็ต้องการแย่งคืน ไทยนำหน้าเจ้าได้มาใหม่ ๆ ก็ต้องการรักษาไว้ ทั้งสองฝ่ายจึงเสียทหารมากมาย พระเจ้าเคือน-ตุ-เทียนทรงออกสงครามร่วมกับนายทัพนายกองของพระองค์ และสิ้นพระชนม์ลงในสงคราม ก่อนที่จอมพลเกาเบียนจะแย่งเอานามเวียดไปชนกับจีนได้อีกครั้งหนึ่ง.

นางฟ้า

(ต่อจากหน้า ๓๔)

“แคไหน ?”

“แคเชอกับฉันแหละ ทั้งเรอก็ก็นั่งลงจากเตียงนอนด้วย เป็นแคคอยดูถ้าคราวหน้าแสงจันทร์สาดเข้ามาในห้องอีก เธอจงมองออกไปข้างนอก แล้วเธอก็จะไม่มีข้อสงสัยอะไรอีกเลย เธอจะได้เห็นเรือที่ท้าวด้วยเมฆดำนั้นลอยมาในธารแห่งแสงจันทร์ แต่มันจะทำประโยชน์อะไรให้เรอก็กไม่ได้ เพราะเดี๋ยวเธอก็กลายเป็นนางฟ้าแห่งธรณพิภพไปแล้ว เธอจะต้องทิ้งร่างของเธอไว้เบื้องหลังเสียก่อนเมื่อเธอจะออกท่องเที่ยวต่อไปอีก และจะเหลือแต่ดวงจิตของเธอเท่านั้นที่จะเป็นเพื่อนเดินทางของเธอต่อไป ส่วนที่ “แท่จิง” ของเธอยังคงทอดทิ้งอยู่ข้างหลังบนพิภพธรณพิภพ แต่ส่วนที่ “เห็นอความจริง” จะเดินทางท่องเที่ยวดูต่อไป และพวกเราจะไม่มีการตามมันทันได้เลย”

กุดมิพูดว่า “ถ้าอย่างนั้น เมื่อถึงคราวเพ็ญ ฉันจะเฝ้ามองดูท้องฟ้า ท่านจะช่วยให้ฉันไปได้ไหมล่ะ ทาทมาไศย ?”

ฉันตอบว่า “ถึงนงอยุ่กัน ฉันก็ขทางให้เธอได้ มันอยู่ในอำนาจของฉันที่จะทำได้ เพราะฉันเป็นผู้มหัศจรรย์ของกบสมุทรเห็นอความจริง”

ในววรรณคดี

วันที่ ๘ มิถุนายน เมื่อ ๒ ปีที่แล้วมา เป็นคราวที่ชาวไทยต้องประสพต่อความวิปโยคอันฉุนชม เพราะเราต้องเสียพระมหากษัตริย์อันเป็นที่เคารพสักการะของเราไปอย่างไม่เคยศูนย์เสียมาแต่ปางก่อน “ววรรณคดี” จึงได้นำพระบรมรูปมาลงไว้เป็นพระรถ และในโอกาสเดียวกันนี้ เป็นวันรัชชมงคล คือวันครบรอบปีที่ ๓ แห่งรัชกาลปัจจุบัน จึงแปลงคำถวายพระพรชัยมงคลแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลปัจจุบันมาลงไว้ “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทั้งสองพระองค์” ในหน้าพิเศษของววรรณคดีนี้เหมาะแก่การ และววรรณคดีเล่มนี้มีได้ที่จะระลึกถึงพระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ววรรณคดีได้นำพระบรมรูปมาลงพิมพ์ ผู้ถวายรับเป็นฝรั่ง (จำชื่อไม่ได้) ถวายที่สนามบินดอนเมืองขณะทอดพระเนตรเครื่องบินทั้งสองพระองค์

หม่อมราชวงศ์เทวราช ปร. มาลากุล ได้เอื้อเฟื้อต่อ ววรรณคดีโดยช่วยคิดบทประพันธ์ จากพวงดอกไม้มัทพระบรมศพ มาให้ววรรณคดี จึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

บันทึกถึงของสมเด็จพระอัมรินทร์ราชานุภาพเรณู คือสถานที่ประหารชีวิตในกรุงเทพฯ เป็นเรื่องสั้นจริง แต่เป็นความรู้ที่หาอ่านไม่ได้ “ความเล็ดลอดประพาสยุโรป” ตอนใหม่มีโอกาสดังได้น้อย แต่ก็เป็นความรู้สำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่ให้เห็นความละเอียดของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระสมมตอมรินทร์ผู้ทรงบันทึก และขอให้ท่านผู้อ่านทอดพระเนตรได้ว่าในครั้งนั้นคนไทยที่รู้จักยุโรปมีน้อยนัก ความคิดความเห็นในบันทึกนั้นจึงน่าอ่าน เช่นในเรื่อง “ชนชาติด้วย

หมูนเชือกดวด” เรื่อง “วิวาทหาร” และเรื่อง “กวนไห้พระ” เป็นต้น ขำจาก
โศกานขององคต เป็นขำค่อนใหม่ แม้กำหนดเวลาจะด่าเข้าไปบ้าง แต่ก็เป็นเรื่อง
น่ายั่ว ซึ่งแถมท้ายด้วย “ความโก่งกับเงิน”

ด้วยเหตุที่วงวรรณคดีฉบับนี้ออกในวันชาติ จึงได้นำหลัก ๖ ประการ
ของ “คนเดิม” ที่ได้ประพันธ์ไว้ตามนัยแห่งรากฐานของประชาธิปไตยมาลงไว้ เพื่อ
ให้ระลึกถึงหลักและค่านิยมอันเป็นยอดปรารถนาของชาวไทยในยุคนี้ยิ่งกว่า
เมื่อ ๑๖ ปีที่แล้วมา “ตาโอม” รัฐศาสตร์คณบดีบัณฑิต ได้ให้แง่คิดในการปก-
ครอง “สหภาพมะดากับสิงคโปร์” สำหรับผู้ประสงค์จะศึกษาสภาพในอนาคตของ
จังหวัดภาคใต้ แม้จะเข้าไปแต่ก็ไม่เกินกว่าเวลาที่นักปกครองจะได้อ่านอุดมคติ
ของมหาตมาคานธีของเรื่องอุไร เป็นเรื่องที่กำลังมาดั่งเติมมหาตมาคานธียังฉดของ
วันเกิดครั้งสุดท้ายอยู่

สุภร ผลขวัญ ได้ประติษฐานขึ้นใหม่อีกบทหนึ่ง ให้ชื่อว่า “เปชนันท์”
คือ ฉันทที่ได้จังหวัดมาจาก การไต่ขึ้นเสียงกรกกระเดื่องคำขาว สุภร ผลขวัญ ว่า
จังหวัดนี้เป็นจังหวัดเหมือนกันหมด ทั้งในอดีต ในพายุ และแม้ในเมืองเพชร-
บูรณ์ ที่ไปรับราชการอยู่ วงวรรณคดีขอขอบคุณและขอสงวนสิทธิในการประติษฐาน
นี้เป็นพิเศษ เพราะ “มุกตคนาถฉันท” ที่ “สุภร ผลขวัญ” ได้ประติษฐานให้วงวรรณคดี
ในกาลก่อนก็ได้รับคำชมเชยทั้งใน และนอก วงวรรณคดีเป็นอย่างมาก

๔. ณ อยุธยา ซึ่งได้หายไปจากวงโคลงฉันทกวีพักถอน ได้รับคำขอรับ
จากนายขนิท อยุธยา หัวหน้าของสังคม กรมศิลปากรให้ถอดเนื้อร้องของเพลงต่างๆ
จากภาษาอังกฤษออกเป็นคำไทย สำหรับใช้เองในวงดนตรีของกรมศิลปากร ได้ตั้ง
“Old Folks at Home” มาฝากไว้เป็นเรื่องราวแรก และหวังว่าคงจะได้รับเพลงอื่นๆ
ต่อไปอีกด้วย “Old Folks at Home” นี้ ๔. ณ อยุธยา ได้พยายามถอดคำคำต่อคำ

รักษาเตียงวรรณยุกต์ไว้ให้ร้องได้โดยไม่แปร่งด้วย และคำทวงของท่านผู้อ่าน คือ “เมฆุต” จาก “ส. ฌอชยา” นั้น คงจะได้ในไม่ช้า

เจ้ สตะเวทินได้ให้นามเจ้ากับนามเจ้ค ความรู้หนักอกเรื่องหนึ่งแก่ “วงวรรณคดี” เชิญท่านพิจารณาคตามโอกาส

วงวรรณคดีขอถวายพระพรให้พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงทิพยรัตนกิริฎกุลีนมาชิกวงวรรณคดีซึ่งฉลองพระชนมายุครบ ๘ รอบ เมื่อวันทศมาส ๓ พฤษภาคม ค.ศ. ๒๔๖๕ ให้ทรงพระเจริญยิ่ง ๆ ขึ้น และในโอกาสเดียวกันท้าวพระวงศ์เธอ พระองค์เจ้าฐานันดรคอกกิริฐมนตร์ ผู้ทรงมีอุปการคุณอย่างยิ่งต่อวงวรรณคดี ได้เสด็จราชมการ ณ ทอปปิยุโรป เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม พร้อมกับโอรสและธิดา วงวรรณคดีขอส่งเสด็จให้ประสพแต่ความดีด้วย และในโอกาสเดียวกันนี้ วงวรรณคดีคงจะได้รับของฝาก คือ รายการเสด็จราชมการคราวนี้ด้วย

หนึ่ง การจากไปชั่วคราวของหนังสือพิมพ์ “Standard” ที่จะต้องงดการออกชั่วคราวหนึ่งวัน ทำให้วงหนังสือข้อความบันเทิงและความรู้ชั้นสำคัญประจำฉบับหายไป วงวรรณคดีรู้สึกเสียดายด้วย แต่ “Standard” ได้ชี้แจงไว้ในบท Passing Hours ว่า เป็นการจากไปเพื่อการปรับปรุงตัวให้ดีขึ้นกว่าเดิม ทั้งในทางคุณภาพและปริมาณ เมื่อเป็นเช่นนั้น ก็เป็นที่น่ายินดี แต่เป็นความยินดีที่เจือปนกับความเสียดาย และเนื่องด้วยบรรณาธิการของ “Standard” คือ หม่อมงามจิตร บุรฉัตร จะได้เดินทางไปรอบโลก พร้อมกับพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าเปรมบุรฉัตรในต้นเดือนมิถุนายนนี้ และในฐานะที่อยู่ใน “วงวรรณคดี” และจะไปเพื่อประโยชน์ของ “วรรณคดี” และ “วงวรรณคดี” จึงขออวยพร และถวายพระพรให้ไปด้วยความดีด้วย

บรรณาธิการ

๘ มิถุนายน ๒๔๖๕

CHATRA BOOKS

THE PASSING HOURS

by

PREMCHAYA

AND ALETHEA

Tcs. 25

SIAMESE IDYLL

by

PREMCHAYA

Tcs. 15

MAGIC LOTUS

by

PREMCHAYA

Tcs. 15

Obtainable from 77 Rama V Road, Dusit District.

สมาคมสตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย
ได้จัดการดำเนินงาน
หอพักนภาศัพท์

๑๘ ถนนรองเมือง ซอย ๕

เปิดรับนิสิต นักศึกษาและนักเรียนหญิง อยู่ประจำ
คณะกรรมการดำเนินงานหอพัก คือ

อาจารย์ฉดอย กาญจนาคม	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์อนงค์ นิมนานเหมินทร์	โรงเรียนศุภกิจวิทยาลัย
อาจารย์ไพเราะ วานิชเวทย์วิจารณ์	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
อาจารย์กระจ่างศรี รักตะกนิษฐ	โรงเรียนการเรือนพระนคร

นายแพทย์หญิงฉลิศ ดัรารุณ

สถานที่อยู่ มีระเบียบเรียบร้อย กว้างขวาง สะอาด
อาหาร ถูกสุขภาพและอนามัย
เจ็บป่วย มีแพทย์ประจำอย่างใกล้ชิด
การเรียน มีอาจารย์แนะนำโดยไม่คิดค่าสอน
สังคม ให้รู้มรรยาทในการสมาคม

ท่านผู้ปกครองนิสิต นักศึกษา นักเรียนหญิงโปรดติดต่อ
หอพักนภาศัพท์

๑๘ ถนนรองเมือง ซอย ๕ พระนคร.